

Til Oehlschläger. Kjøbenhavnden 13de Juni 1808.

Af Dine Klager over, ikke at have faaet Brev fra mig, maa jeg nødvendiggen slutte, at et af mine Breve til Dig er fortommet.

Det er mig kjært, ot Du reiser til Schwci; thi saa gjerne jeg vilde see Dig her, saa indseer jeg dog, at her ikke er Noget for Dig at udrette, saalænge som Alt staaer paa den nærværende spændte krigeriske Fod. Men have vi derimod ikke noget Krigsdigt at vente fra Dig? En kort, fyndig, populær Krigssang vilde vist gjøre en god Virkning. Hvad vi hidindtil have faaet, er for Intet at regne. Baggens have ingen Lykke gjort og fortjente, som mig synes, det ikke heller. Jeg behøver vel ikke at sige Dig, hvo som mest har udmærket sig i denne Feidetid; Du maa kjende det af Aviserne, som nu dog maae have nogen mere Interesse for Dig, end de før have havt. Jeg vil altsaa kun føie nogle enkelte Bemærkninger til, saadanne som ikke sees i Aviserne. Prinds Christian af Augustenborg, som kommanderer i Norge, er ikke blot ved sine Medhjælpere en heldig General, men er selv en øvet og kyndig Kriger, der før har tjent Østerrig mod de Franske. I Freden anvendte han sin meste Tid til at bereise Norges vigtigste Egne [s. 272](#) og kjendte derfor nu alle Midlerne til Landets Forsvar. Han er meget elsket af de Norske. For nogle Dage siden havde vi en Affaire ved Dragør (saaledes har Nyrup viist, at Dragøe skrives i gamle Dokumenter) med en engelsk Konvoi. Vore Kanonbaade ødelagde næsten ganske eu Fregat, toge en Brig og toge eller ødelagde 12 Kjøbmandsskibe. Vi sloges i 5 Timer, og de engelske Krigsskibe sparede ikke deres Krudt. Desuagtet mistede vi ikke een Mand, ja havde ikke engang nogen Saaret, som man kunde sige var mærkeligen beskadiget. Jeg skriver Dig dette, fordi Du maaskee vilde ansee det for Pral, naar Du læste det i Aviserne. Kongen var selv Tilskuer ved Affairen. Alt begunstigede os. Det var nemlig ikke Fjendens Hensigt at angribe os, men blot at bringe en Kjøbmandsflaade forbi, som siden skulde snige sine Varer ind i Østersøens Havne. Den laa ved den svenske Kyst og ventede, til en rask og gunstig Kuling kunde føre den vore Kanonbaade forbi. Den fandt endelig den forønskede Leilighed, gik ud, vel beskyttet af Krigsskibe, men da den kom til vor Kyst, blev det stille; Vinden vendte sig og blev den mindre gunstig, kort, den maatte holde vore Kanonbaade Stand. En Kamp, saa nær Staden, kan Du let tænke Dig, maatte sætte alle Indvaanere i Bevægelse. Der gaves intet høit Sted fra Toldboden til Frederiksberg Slots Altan, som ikke var besat med Tilskuere, der alle ventede utaalmodigen paa Udfaldet. Natten endte egentlig Kampen, ellers var neppe Een undkommen. Kongen var endnu paa Amager, da Alt var endt; han havde ladet bringe alt Nødvendigt ud for at pleie de mange Saarede, han ventede. Du kan altsaa let tænke Dig hans Glæde, da den ene Baad efter den anden ankom, og han overalt, hvor han spurgte efter de Saarede, fik til Svar, at der Ingen var. Kommandeur-Kapitain Krieger, som førte Overkommandoen, blev Dagen efter udnævnt [s. 273](#) til virkelig Kommandeur. Vore Kanonbaade gjøre overalt den bedste Tjeneste, ved Lolland har Lieutenant Wulf taget ett Brig, blot med 4 Kanonbaade. Han havde kun en eneste Saaret, nemlig en Lieutenant Grotschilling, som under Kampen havde udmærket sig. Wulfs Broder har ogsaa med et Par Kanonbaade under Norge jaget et større engelsk Krigsskib paa Flugten. Lieutenant Bjelke har ved Bergen drevet en engelsk Fregat paa Flugt, ogsaa ved Kanonbaade. Lægges nu hertil den hæderfulde Kamp, som Skibet Prinds Christian havde med den overlegne engelske Magt, saa fortjener vel vor nuværende Sømagt sin gamle Roes. Ved at skrive dette, falder det mig ind, at det vilde være godt, om Du fik en udførlig Beretning om Alt, hvad der under denne Krig er foregaaet i Norge. Jeg kan ikke give Dig det detailleret nok. uden at

have Dagens Blade for mig; men jeg skal bede Christiane, at give Dig et Exemplar af Budstikken, et Blad, som Falsen udgiver i Christiania.

Af litteraire Nyheder vil det maaskee ikke være Dig ganske uinteressant at høre, at Nyrup har udgivet Edda paa Dansk, og i en Dedication til Steph. Heger angivet som Hovedaarsagen til sit Arbeide, at han derved vilde forberede sine Landsmænd til Læsningen af Dine Digte.

Om Gjenstanden for vor forrige Brevvexling skriver jeg ikke et Ord, fordi jeg ikke gjerne repeterer, hvad jeg vidtløftig nok har sagt i et tidligere Brev, som jeg dog haaber skulde være kommet Dig i Hænde, deels ogsaa fordi jeg synes, at vi vel kunne ansee denne Sag for sluttet.

Jeg ttaa dog vel fortælle Dig, at jeg i Vinter har begyndt paa et Digt over Luftseiladsens Opfindelse. Det er ikke bestemt til Trykken, da jeg ikke tør haabe at bringe det til den Grad af Fuldkommenhed, at det fortjente Offentlighed; men [s. 274](#) at det ikke vil være uden al Interesse for mine Venner, der kjærligt ville oversee Svaghederne i et Forsøg, som ikke gjør Fordring paa at være Kunstværk, skjøndt dets Forfatter ingen Umage har sparet paa det, det tør jeg haabe. Min Hensigt er at fremstille denne Opdagelse som en guddommelig Aabenbaring gennem Naturen, hvilket upaatvivleligen enhver Opdagelse er. Jeg vil her dog give Dig nogle faa Vers af Begyndelsen.

18

Leirer Eder i Kreds og horer den skinnende Stordaad,
 Som skat krone med Hæder vor Old i uendelig Fremtid,
 Dersom Viden og Kunst beundres of kommende Slægter;
 Thi hvad Naturen kun lærte den letbevingede Luftsøn,
 Gjennem ætheriske Strømme i svævende Flugt sig at hæve,
 Det fuldbringer nu Kunst; majestætisk hæver et Lustskib
 Jordens Søn over Skyen høit, i den renere Æther,
 Did hvor den herlige Ørn selv et magted' at naae i sin Kraftflugt ^{*)}.

En anden Gang skal Du faae Digtets Plan. Tilgiv imidlertid, om jeg har fusket i Din Kunst. For nærværende Tid arbeider jeg troligen paa min Lærebog.

Din
 H. C. Ørsted.